

Cauza C-397/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

20 august 2020

Instanța de trimitere:

Cour de cassation (Franța)

Data deciziei de trimitere:

1 aprilie 2020

Recurent:

SR

I. Obiectul procedurii principale

- 1 Cauza principală are ca obiect o cerere de anulare a unor acte de procedură îndeplinite în cadrul urmăririi penale începute în legătură cu săvârșirea infracțiunii de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate. Recurentul contestă în special utilizarea datelor de conectare care a fost efectuată în temeiul unor dispoziții naționale pe care o consideră contrară dreptului Uniunii (Directiva 2002/58/CE), Cartei drepturilor fundamentale și Convenției europene a drepturilor omului.

II. Obiectul și temeiul juridic al cererii preliminare

- 2 Cour de cassation [Curtea de Casație] consideră că, pentru a putea statua cu privire la cauza principală, ea trebuie să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, cu întrebări referitoare la interpretarea unor dispoziții de drept al Uniunii privind abuzul de piață, precum și la modalitatea de a le concilia cu cerințele legate de protecția datelor cu caracter personal și, dacă este cazul, la posibilitatea de a menține cu titlu provizoriu efectele unei legislații naționale privind combaterea unor asemenea abuzuri în cazul în care ar fi considerată contrară dreptului Uniunii.

III. Întrebările preliminare

„1) Articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (d) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață), precum și articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h) din Regulamentul (UE) 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață, care a înlocuit directiva menționată începând de la data de 3 iulie 2016, interpretat în lumina considerentului (65) al acestui regulament, nu implică, ținând seama de caracterul secret al schimbului de informații și de caracterul general al publicului care poate fi pus în discuție, posibilitatea ca legiuitorul național să impună operatorilor de comunicații electronice o păstrare temporară, dar generalizată a datelor de conectare pentru a permite autorității administrative menționate la articolul 11 din directivă și la articolul 22 din regulament, atunci când împotriva anumitor persoane apar bănuieli rezonabile că sunt implicate în practici de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate sau de manipulare a pieței, să solicite din partea operatorului înregistrările existente ale datelor de transfer în cazul în care există bănuieli rezonabile că aceste înregistrări legate de obiectul investigației ar putea fi concludente pentru a face dovada realității încălcării, permițând în special restabilirea contactelor dintre persoanele în cauză înainte de apariția bănuielilor?

2) În cazul în care răspunsul Curții de Justiție ar fi de natură să determine Cour de cassation să considere că legislația franceză privind păstrarea datelor de conectare nu este conformă cu dreptul Uniunii, efectele acestei legislații ar putea fi menținute cu titlu provizoriu pentru a evita insecuritatea juridică și pentru a permite ca datele colectate și păstrate anterior să fie utilizate în unul dintre scopurile urmărite de această legislație?

3) O instanță națională poate menține provizoriu efectele unei legislații care permite agenților unei autorități administrative independente însărcinate cu efectuarea investigațiilor în materie de abuz de piață să obțină, fără un control prealabil efectuat de o instanță sau de o altă autoritate administrativă independentă, comunicarea datelor de conectare?”

IV Cadrul juridic

1. *Dispozițiile de drept al Uniunii*

Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)

Articolul 15 [Această dispoziție este invocată, însă conținutul său nu este citat în cererea de decizie preliminară]

Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață)

Articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (d)

„[...]

(2) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (7), competențele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt exercitate în conformitate cu legislația internă și includ cel puțin următoarele drepturi:

(a) dreptul de acces la orice document sub orice formă și dreptul de a primi o copie;

[...]

(d) dreptul de a cere înregistrările telefonice și schimburile de date existente;

[...]”

Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei

Articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h)

„Pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente dispun, conform dreptului intern, cel puțin de următoarele competențe de supraveghere și de investigație:

[...]

(g) să solicite înregistrări existente ale convorbirilor telefonice, ale comunicațiilor electronice și ale datelor de transfer deținute de societățile de investiții, instituțiile de creditare sau instituții financiare;

(h) să solicite, în măsura în care dreptul intern permite acest lucru, înregistrări existente ale datelor de transfer deținute de operatorii de telecomunicații, dacă există bănuieli rezonabile privind o infracțiune și dacă aceste înregistrări ar putea fi concludente pentru investigarea unei încălcări a articolului 14 litera (a) sau (b) sau a articolului 15;

[...]”

2. *Dispoziții naționale*

Code monétaire et financier [Codul monetar și financiar]

Articolul L-621-10 primul paragraf

„În ceea ce privește efectuarea investigației sau a controlului, investigatorii și controlorii pot solicita comunicarea tuturor documentelor, indiferent de suportul acestora. De asemenea, investigatorii pot solicita comunicarea datelor păstrate și prelucrate de operatorii de telecomunicații în cadrul articolului L. 34-1 din code des postes et des communications électroniques [Codul privind rețelele și serviciile de comunicații electronice] și de prestatorii menționați la punctele 1 și 2 ale alineatului I al articolului 6 din loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique [Legea nr. 2004-575 din 21 iunie 2004 privind încrederea în economia digitală] și pot obține copia acestora.”

Code des postes et des communications électroniques [Codul privind rețelele și serviciile de comunicații electronice]

Articolul L.34-1

„[...]”

II. Operatorii de comunicații electronice [...] șterg sau anonimizează orice dată de transfer, sub rezerva dispozițiilor alineatului III [...].

[...]

III. În scopul cercetării, constatării și urmăririi penale a infracțiunilor [...], operațiunile privind ștergerea sau anonimizarea anumitor categorii de date tehnice pot fi amânate pentru o perioadă de cel mult un an. [...].”

Articolul R.10-13

„În temeiul alineatului III al articolului L. 34-1, operatorii de comunicații electronice păstrează, în scopul cercetării, constatării și urmăririi penale a infracțiunilor:

- a) informațiile care permit identificarea utilizatorului;
- b) datele referitoare la echipamentele terminale de comunicații utilizate;
- c) caracteristicile tehnice, precum data, ora și durata fiecărei comunicații;
- d) datele referitoare la serviciile complementare solicitate sau utilizate și furnizorii lor;
- e) datele care permit identificarea destinatarului sau a destinatarilor comunicației.”

Cour de cassation precizează că aceste date de conectare sunt cele generate sau prelucrate ca urmare a unei comunicări, care se referă la împrejurările acesteia și la utilizatorii serviciului, cu excluderea oricărei indicații privind conținutul mesajelor.

V. Prezentarea succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 3 La 22 mai 2014, s-a dispus începerea urmăririi penale privind fapte calificate drept utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate și tăinuire.
- 4 În urma unei avertizări efectuate la 23 și la 25 septembrie 2015 de către secrétaire général de l’Autorité des marchés financiers [secretarul general al Autorității Piețelor Financiare] (AMF), însoțită de comunicarea unor înscrisuri provenite în urma unei investigații efectuate de această autoritate publică independentă, care include, printre altele, date cu caracter personal referitoare la utilizarea liniilor telefonice, instrucția penală a fost extinsă la titlurile CGG, Airgas și Air Liquide sau orice alt instrument financiar conex, pentru aceleași calificări și cele de complicitate, corupție și spălare a produsului infracțiunii.
- 5 Pentru a colecta datele referitoare la utilizarea menționată mai sus a liniilor telefonice, agenții AMF s-au întemeiat pe articolul L. 621-10 din Codul monetar și financiar.
- 6 Trimis în judecată la 29 mai 2017 pentru infracțiunea de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate, pentru fapte referitoare la titlurile Airgas și la instrumentele financiare conexe, reclamantul a depus, la 28 noiembrie 2017, o cerere de declarare a nulității unor acte de procedură.
- 7 Chambre de l’instruction de la cour d’appel de Paris [camera de instrucție a Curții de Apel din Paris] s-a pronunțat cu privire la această cerere printr-o hotărâre din 7 martie 2019.
- 8 Reclamantul a formulat recurs împotriva acestei hotărâri.
- 9 Dintre cele patru motive invocate, primul, al treilea și al patrulea motiv au fost respinse prin hotărârea de trimitere și sunt lipsite de relevanță pentru prezenta cerere de decizie preliminară.
- 10 Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 6 și 8 din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO), a articolului 15 din Directiva 2002/58, a articolelor 7, 8, 11 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolelor L. 34-1 și R. 10-13 din Codul privind rețelele și serviciile de comunicații electronice, a articolului L. 621-10 din Codul monetar și financiar în versiunea rezultând din Legea nr. 2013-672 din 26 iulie 2013, a articolelor 591 și 593 din code de procédure pénale [Codul de procedură penală], coroborate cu principiul supremației dreptului Uniunii Europene și cu principiul legalității probelor.

VI. Argumentele esențiale ale recurentului din litigiul principal

- 11 Recurentul critică hotărârea atacată în măsura în care a respins motivul întemeiat pe neconformitatea articolului 34-1 din Codul poștelor și comunicațiilor electronice și a articolului L. 621-10 din Codul monetar și financiar cu Directiva 2002/58 și cu articolul 8 din CEDO.
- 12 Recurentul arată că, în Hotărârea din 2 octombrie 2018, Ministerio Fiscal (C-207/16, EU:C:2018:788, punctul 35), Curtea de Justiție a statuat că „articolul 15 alineatul (1) coroborat cu articolul 3 din Directiva 2002/58 trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestei directive nu numai o măsură legislativă care impune furnizorilor de servicii de comunicații electronice să păstreze datele de transfer și datele de localizare, ci și o măsură legislativă privind accesul autorităților naționale la datele păstrate de acești furnizori”.
- 13 În Hotărârea din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige și Watson și alții (C-203/15 și C-698/15, EU:C:2016:970), Curtea de Justiție a statuat că articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 „presupune în mod necesar ca măsurile naționale prevăzute la acest articol, precum cele privind păstrarea unor date în scopul combaterii infracționalității intră în domeniul de aplicare al aceleiași directive” (punctul 73). Atunci când a reținut că dispozițiile interne contestate nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2002/58, pentru motivul „că [...] CJUE pare să înlăture aplicarea dispozițiilor articolului 1 alineatul (3) din directivă domeniului lor de aplicare”, chambre de l’instruction nu a respectat interpretarea dată de Curtea de Justiție acestei directive.
- 14 În aceeași Hotărâre din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige și Watson și alții, Curtea a statuat că articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 „se opune unei reglementări naționale care prevede, în scopul combaterii infracționalității, o păstrare generalizată și nediferențiată a ansamblului datelor de transfer și al datelor de localizare ale tuturor abonaților și utilizatorilor înregistrați în ceea ce privește toate mijloacele de comunicare electronică” (punctul 112). Rezultă că legislația națională trebuie „să prevadă norme clare și precise care să reglementeze conținutul și aplicarea unei astfel de măsuri de păstrare a datelor și să impună un minim de cerințe” și trebuie „în special să indice în ce împrejurări și în ce condiții poate fi luată, cu titlu preventiv, o măsură de păstrare a datelor, garantând astfel că o asemenea măsură este limitată la strictul necesar” (punctul 109). Pe de altă parte, este necesar ca păstrarea datelor să răspundă „unor criterii obiective, care să stabilească un raport între datele care trebuie păstrate și obiectivul urmărit” și unor condiții materiale „de natură să delimiteze în mod efectiv amploarea măsurii și, în consecință, publicul în cauză” (punctul 110). Așadar, prin refuzul de a anula datele telefonice ale recurentului colectate de AMF în temeiul articolelor L. 34-1 și R. 10-13 din Codul privind rețelele și serviciile de comunicații, chambre de l’instruction a încălcat textul menționat mai sus, deoarece aceste texte reglementează o păstrare generalizată și nediferențiată a datelor care constituie o ingerință gravă în dreptul la respectarea vieții private și nu prevăd nicio garanție

de natură să limiteze măsura de păstrare doar la un public sau la date care au efectiv legătură cu infracțiuni grave.

- 15 Tot în Hotărârea din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige și Watson și alții (C-203/15 și C-698/15, EU:C:2016:970), Curtea de Justiție a declarat că „întrucât măsurile legislative menționate la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 trebuie [...] să fie «însoțite de precauțiile corespunzătoare», o asemenea măsură trebuie [...] să prevadă norme clare și precise care să indice în ce împrejurări și în ce condiții furnizorii de servicii de comunicații electronice trebuie să acorde autorităților naționale competente accesul la date” (punctul 117). Așadar, prin refuzul de a anula datele telefonice ale recurentului transmise de operatorii de telefonie persoanelor care conduc investigația din partea AMF în temeiul celei de a doua teze a articolului L. 621-10 din Codul monetar și financiar, chambre de l’instruction a încălcat articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, întrucât aceste dispoziții naționale nu stabilesc nicio restrângere a dreptului acestor investigatori de a li se comunica datele păstrate și prelucrate de operatorii de telecomunicații și nu prevăd „garanții de natură să asigure o conciliere echilibrată între, pe de o parte, dreptul la respectarea vieții private și, pe de altă parte, prevenirea atingerilor aduse ordinii publice și căutarea autorilor infracțiunilor”, astfel cum a arătat Conseil constitutionnel [Consiliul Constituțional] care a constatat neconformitatea acestora cu Constituția (Decizia nr. 2017-646/647, chestiune preliminară de constituționalitate din 21 iulie 2017).
- 16 Recurentul susține că orice ingerință a unei autorități publice în exercitarea dreptului la respectarea vieții private trebuie să fie necesară și proporțională. Or, chambre de l’instruction nu putea, fără a încălca articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, să refuze anularea datelor telefonice ale recurentului, întrucât acestea fuseseră păstrate de operatorii de telefonie și apoi transmise persoanelor care conduceau investigația din partea AMF în temeiul unor texte interne care nu prevăd garanții suficiente pentru a limita abuzurile.

VII. Motivarea trimiterii

- 17 Pentru a înlătura excepția de neconformitate cu dreptul Uniunii a articolelor L. 621-10 din Codul monetar și financiar și a articolului L. 34-1 din Codul privind rețelele și serviciile de comunicații electronice în raport cu cerințele Directivei 2002/58, interpretată în lumina jurisprudenței Curții de Justiție, judecătorii camerei de instrucție, după ce au amintit împrejurările în care au fost colectate datele cu caracter personal, arată că articolul L. 621-10 din Codul monetar și financiar, care acordă agenților unei autorități administrative, abilitați și supuși respectării secretului profesional, atribuția de a obține comunicarea datelor de conectare, nu este contrar articolului 15 alineatul (1) din directiva citată anterior.
- 18 Aceștia rețin că situația este aceeași în ceea ce privește dispozițiile articolului L. 34-1 din Codul privind rețelele și serviciile de comunicații electronice, ca urmare

a limitărilor impuse prin articolul R. 10-3 I atât în ceea ce privește datele care trebuie păstrate de operatori, cât și durata păstrării acestora.

- 19 Aceștia subliniază că articolul 23 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 596/2014 privind abuzul de piață permite autorităților competente să solicite, în măsura în care dreptul intern permite acest lucru, înregistrări existente ale datelor de transfer deținute de operatorii de telecomunicații, dacă există bănuieli rezonabile privind o infracțiune și dacă aceste înregistrări ar putea fi concludente pentru investigarea unei încălcări a articolului 14 litera (a) sau (b) referitor la interzicerea participării sau a încercării de participare la practici de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate sau la interzicerea recomandării ca o altă persoană să participe la practici de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate sau să convingă o altă persoană să participe la utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate ori a unei încălcări a articolului 15 referitor la interzicerea manipulării pieței.
- 20 Instanțele deduc de aici că nu poate rezulta nicio nulitate din aplicarea unor dispoziții conforme cu un regulament european, care este un act juridic european cu aplicabilitate generală, obligatoriu în toate dispozițiile sale și direct aplicabil în ordinea juridică a statelor membre tuturor subiecților de drept.
- 21 Pentru a solicita casarea hotărârii atacate, recurentul susține în esență că datele au fost colectate în temeiul textelor citate anterior care instituie o păstrare generalizată și nediferențiată a datelor, cu încălcarea dispozițiilor sus-menționate ale Directivei 2002/58/CE, astfel cum a fost interpretată de Curte, și că dispozițiile articolului L. 621-10 din Codul monetar și financiar, în versiunea rezultând din Legea din 26 iulie 2013, nu stabilesc nicio limită în privința dreptului persoanelor care conduc investigația din partea AMF de a solicita comunicarea datelor păstrate.
- 22 Cu privire la acest aspect, avocatul general concluzionează că este necesar să se adreseze Curții două întrebări, prima referitoare la conformitatea cu dreptul Uniunii a condițiilor de păstrare a datelor cu caracter personal de conectare prin operatori privați, cea de a doua referitoare la condițiile privind accesul lor din partea AMF, instituit prin articolul L. 621-10 citat anterior, în versiunea aplicabilă la acea dată, ținând seama de dispozițiile Regulamentului nr. 596/2014 privind abuzul de piață și de obligațiile care decurg de aici pentru statele membre, regulament care a abrogat Directiva 2003/6 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidentiale și manipulările pieței.
- 23 În replică, potrivit recurentului, nu este necesară sesizarea Curții cu o întrebare preliminară din moment ce această instanță s-a pronunțat deja în mod clar cu privire la sensul Directivei 2002/58.
- 24 Examinarea motivului face necesară stabilirea unei distincții între modalitățile de acces la datele de conectare și cele referitoare la păstrarea acestora.

a) Cu privire la accesul la datele de conectare

- 25 În Hotărârea din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige și Watson și alții (C-203/15 și C-698/15, EU:C:2016:970), Curtea de Justiție a declarat că articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, citit în lumina articolelor 7, 8 și 11, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că „se opune unei reglementări naționale care guvernează protecția și securitatea datelor de transfer și a datelor de localizare [...], fără a limita acest acces, în cadrul combaterii infracționalității, numai la combaterea infracționalității grave, fără a supune respectivul acces unui control prealabil din partea unei instanțe sau a unei autorități administrative independente și fără a impune ca datele în cauză să fie păstrate pe teritoriul Uniunii” (punctul 125).
- 26 La rândul său, Conseil constitutionnel, prin decizia din 21 iulie 2017, a declarat neconstituțional primul paragraf al articolului L. 621-10 din Codul monetar și financiar pentru motivul că procedura de acces la care a recurs AMF, astfel cum exista la data faptelor, nu era conformă cu dreptul la respectarea vieții private, protejat de articolul 2 din Declarația drepturilor omului și cetățeanului. Cu toate acestea, considerând că abrogarea imediată a dispozițiilor contestate ar avea consecințe vădit excesive, Conseil constitutionnel a amânat această abrogare până la 31 decembrie 2018. Acționând în conformitate cu această declarație de neconstituționalitate, legiuitorul, prin Legea nr. 2018-898 din 23 octombrie 2018, a introdus un nou articol L. 621-10-2 prin care a instituit eliberarea unei autorizații prealabile de către o altă autoritate administrativă independentă numită „controlor al cererilor de acces”, cu privire la orice acces la datele de conectare al persoanelor care conduc investigația din partea AMF.
- 27 Ținând seama de amânarea în timp a efectelor deciziei Conseil constitutionnel, este necesar să se considere că din neconstituționalitatea dispozițiilor legislative aplicabile la data faptelor nu se poate deduce o cauză de nulitate. În schimb, deși, potrivit articolului L. 621-1 din Codul monetar și financiar, atât în versiunea aplicabilă la data actelor în litigiu, cât și în versiunea actuală, AMF este „o autoritate publică independentă”, posibilitatea oferită investigatorilor săi de a obține date de conectare fără un control prealabil exercitat de o instanță sau de o altă autoritate administrativă independentă nu era conform cerințelor prevăzute la articolele 7, 8 și 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție.
- 28 Singura problemă care se ridică privește posibilitatea de a amâna în timp consecințele neconformității cu dreptul Uniunii a articolului L. 621-10 din Codul monetar și financiar.

b) Cu privire la păstrarea datelor de conectare

- 29 În Hotărârea din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige și Watson și alții (C-203/15 și C-698/15, EU:C:2016:970), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a declarat că

articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, citit în lumina articolelor 7, 8 și 11, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că „se opune unei reglementări naționale care prevede, în scopul combaterii infracționalității, o păstrare generalizată și nediferențiată a ansamblului datelor de transfer și al datelor de localizare ale tuturor abonaților și utilizatorilor înregistrați în ceea ce privește toate mijloacele de comunicare electronică” (punctul 112).

- 30 În speță, accesul la datele păstrate a fost pus în aplicare de AMF, care avea bănuieli în legătură cu utilizări abuzive ale informațiilor privilegiate și abuzuri de piață susceptibile de mai multe calificări penale grave, și avea nevoie, pentru eficacitatea investigației sale, să coroboreze diferite date păstrate într-un anumit interval de timp, permițând actualizarea informațiilor privilegiate între mai mulți interlocutori, care au evidențiat existența unor practici ilicite în materie.
- 31 Aceste investigații efectuate de AMF respectă obligațiile stabilite în sarcina statelor prin Directiva 2003/6, care le impune să desemneze o autoritate administrativă unică, ale cărei atribuții, definite la articolul 12 alineatul (2) litera (d), includ dreptul de a cere „înregistrările telefonice și schimburile de date existente”.
- 32 Regulamentul nr. 596/2014 din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață, care a înlocuit directiva citată anterior începând de la data de 3 iulie 2016, consacră, astfel cum prevede obiectul său definit la articolul 1, existența „un[ui] cadru comun de reglementare a utilizării abuzive a informațiilor privilegiate, a divulgării neautorizate a informațiilor privilegiate și a manipulării pieței [...], precum și măsuri pentru prevenirea abuzului de piață pentru a asigura integritatea piețelor financiare în Uniune și pentru a consolida protecția și încrederea investitorilor în aceste piețe”.
- 33 Regulamentul menționat prevede la articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h) că autoritatea competentă poate să solicite înregistrări existente ale convorbirilor telefonice, ale comunicațiilor electronice și ale datelor de transfer deținute de societățile de investiții, instituțiile de creditare sau instituțiile financiare.
- 34 De asemenea, aceasta poate să solicite, în măsura în care dreptul intern permite acest lucru, înregistrări existente ale datelor de transfer deținute de operatorii de telecomunicații, dacă există bănuieli rezonabile privind o infracțiune și dacă aceste înregistrări ar putea fi concludente pentru investigarea unei încălcări a articolului 14 litera (a) sau (b) privind utilizarea abuzivă și divulgarea neautorizată a informațiilor privilegiate sau a articolului 15 privind manipularea pieței.
- 35 Acest text subliniază de asemenea [considerentul (65)] că datele de conectare respective reprezintă probe cruciale, uneori chiar singurele probe, care ajută la detectarea și dovedirea utilizării abuzive a informațiilor privilegiate și a manipularilor pieței, din moment ce acestea permit să se stabilească identitatea unei persoane responsabile de diseminarea informațiilor false sau înșelătoare sau

să se demonstreze că anumite persoane s-au aflat în contact la un anumit moment sau că există o relație între două sau mai multe persoane.

- 36 Arătând că exercitarea unor asemenea competențe poate presupune interferențe cu dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor, acesta impune statelor membre să instituie mijloace adecvate și eficiente de protecție împotriva oricărui abuz, limitând atribuțiile respective doar la cazurile în care acest lucru este necesar pentru investigarea corespunzătoare a cazurilor grave, când nu există mijloace echivalente pentru obținerea eficientă a aceluiași rezultat, de unde rezultă că unele dintre abuzurile de piață vizate de acest text trebuie considerate încălcări grave [considerentul (66)].
- 37 În speță, informațiile privilegiate de natură să caracterizeze elementul material al practicilor ilicite în materie de piață erau, în esență, orale și secrete.
- 38 Se ridică, așadar, problema modului în care trebuie să se concilieze articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, interpretat în lumina articolelor 7, 8 și 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu cerințele impuse de dispozițiile citate anterior ale Directivei 2003/6 și ale Regulamentului 596/2014.
- 39 Pentru a răspunde la o asemenea întrebare, jurisprudența existentă nu pare să furnizeze lămuririle necesare în acest cadru juridic și factual inedit, astfel încât nu este posibil să se afirme că aplicarea corectă a dreptului Uniunii nu ar lăsa loc niciunei îndoieli rezonabile. În consecință, este necesar să se adreseze întrebări Curții de Justiție.
- 40 În cazul în care răspunsul Curții de Justiție ar fi de așa natură încât ar determina cour de cassation să considere că legislația franceză privind păstrarea datelor de conectare nu este conformă cu dreptul Uniunii, este oportun să se ridice problema dacă efectele acestei legislații ar putea fi menținute provizoriu pentru a evita o insecuritate juridică și pentru a permite ca datele colectate și păstrate anterior să fie utilizate într-unul dintre scopurile urmărite de această legislație.
- 41 De asemenea, trebuie să se adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare menționate mai sus.